

Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ

« Έν εκκλησίαις εύλογεΐτε τόν Θεόν »

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟ ❖ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2019 ❖ Αριθ. Φύλ. 94 (133)

Ύπαπαντή του Κυρίου

(2 Φεβρουαρίου)

Ύπαπαντή σημαίνει υπάντηση, συνάντηση, υποδοχή, έναγκαλισμό μέ κάποιο αγαπημένο πρόσωπο. Συγκινητική ή μοναδική εκείνη συνάντηση του Χριστού μέ τόν γέροντα Συμεών. Ο Χριστός χτυποῦσε τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων χρόνια καί χρόνια. Καί ὁ Συμεών ζοῦσε μέ τήν «προσδοκία τῶν ἐθνῶν», περιμένοντας τήν υπόσχεση του Θεοῦ. Γι' αὐτό δικαϊώθηκε. Ἀναγνώρισε τόν «Χριστόν Κύριον». Τόν ὑποδέχθηκε. Ἐνοιξε διάπλατα τήν καρδιά του. Τά μάτια του ἀτένισαν τόν ἄγγελο τῆς σωτηρίας.

Ο Χριστός ἔγινε ἄνθρωπος ἀπό φιλάνθρωπία. Ἦρθε νά συναντήσῃ τόν ἄνθρωπο. Νά ἀνταλλάξῃ τήν ἀπανθρωπιά μέ τήν φιλάνθρωπία.

Ἀπό τότε, συνάντηση μέ τό Χριστό δέν πραγματοποιεῖται, ἂν δέν γίνῃ ἡ συνάντηση μέ τόν πονεμένο συνάνθρωπό μας, γιατί αὐτός εἶναι ὁ «τόπος», ὅπου συναντιέται κανεῖς μέ τόν Χριστό. Μέ χιλιάδες χέρια πληγωμένων ἀνθρώπων, μέ τά στεγνά στόματα τῶν πεινασμένων ἀδελφῶν μας, μέ τίς ἔρημες καί μοναχικές καρδιές τῶν ὀρφανῶν καί τῶν ἐγκαταλελειμμένων γερόντων χτυπᾷ ὁ Χριστός τήν πόρτα τῆς καρδιάς μας. Καί περιμένει ὑπομονετικά νά Τον συναντήσουμε.

Τό νόημα τῆς προσωπικῆς μας Ὑπαπαντῆς αὐτό εἶναι: νά ἀναγνωρίζουμε πάντοτε τό Χριστό μέ ὅποια μορφή κι ἂν ἔρχεται κοντά μας.

Κι εἶναι παράξενος ὁ τρόπος πού μᾶς ἔρχεται. Πού μᾶς χτυπᾷ. Πού μᾶς ζητά. Πού μᾶς θέλει. Ὅμως ὅταν Τόν συναντήσῃς καί Τόν γνωρίσῃς πραγματικά, δέν ἔχεις τί νά κάνῃς τίς εύλογίες Του!... ❑

Τόν καιρό ἐκεῖνο, ὅταν συμπληρώθηκαν και οἱ μέρες γιά τόν καθαρισμό τους, ἔφεραν τὸ παιδί στὰ Ἱεροσόλυμα, διὰ νὰ τὸ ἀφιερῶσουν στο Θεό. Σύμφωνα μέ τὸ νόμο τοῦ Κυρίου, ὅτι ἂν τό πρῶτο παιδί πού φέρνει μία γυναῖκα στὸν κόσμο εἶναι ἀγόρι, πρέπει νὰ θεωρεῖται ἀφιερωμένο στὸν Κύριο. Ἐπίσης θὰ πρόσφεραν θυσία, ἓνα ζευγάρι τρυγόνια ἢ δύο μικρὰ περιστέρια. ὅπως λέει ὁ νόμος τοῦ Κυρίου.

Στὰ Ἱεροσόλυμα βρισκόταν ἓνας ἄνθρωπος, πού τὸν ἔλεγαν Συμεών. Ἦταν πιστός καί εὐλαβής, περίμενε τή σωτηρία τοῦ Ἰσραὴλ καί τὸν καθοδηγοῦσε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο. Τοῦ εἶχε φανερώσει, λοιπόν, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ὅτι δὲν θὰ πεθάνει προτοῦ νὰ δεῖ τὸν Μεσσία. Τότε το Ἅγιο Πνεῦμα τοῦ ὑπέδειξε νὰ πάει στὸ ναό. Μόλις οἱ γονεῖς ἔφεραν ἐκεῖ τὸ παιδί, τὸν Ἰησοῦ, γιὰ νὰ κάνουν γι' αὐτὸ τὰ ἔθιμα τοῦ νόμου, τὸν πῆρε στὴν ἀγκαλιά του, δόξασε τὸ Θεὸ καί εἶπε:

***«Τώρα, Κύριε, μπορεῖς ν' ἀφήσεις τὸ δοῦλο σου
να πεθάνει εἰρηνικά, ὅπως τοῦ ὑποσχέθηκες,
Γιατί τα μάτια μου εἶδαν τὸ σωτήρα
πού ἐτοίμασες γιὰ ὅλους τοὺς λαούς,
φῶς πού θὰ φωτίσει ὅλα τὰ ἔθνη
καί θα δοξάσει τὸ λαό σου τὸν Ἰσραὴλ».***

Ὁ Ἰωσήφ καί ἡ μητέρα του θαύμαζαν γιὰ ὅσα λέγονταν γι' αὐτό. Ὁ Συμεών τοὺς εὐλόγησε καί εἶπε στὴν Μαριάμ, τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ: ***«Αὐτὸς θὰ γίνει αἰτία νὰ καταστραφοῦν ἢ νὰ σωθοῦν πολλοὶ Ἰσραηλίτες. Θὰ εἶναι σημεῖο ἀντιλεγόμενο, γιὰ νὰ φανερωθοῦν οἱ πραγματικές διαθέσεις πολλῶν. Ὅσο γιὰ σένα, ὁ πόνος γιὰ τὸ παιδί σου θὰ διαπεράσει τὴν καρδιά σου σάν δίκικοπο μαχαίρι».***

Στὰ Ἱεροσόλυμα ζοῦσε μία γυναῖκα πού προφήτευε καί τὴν ἔλεγαν Ἄννα, θυγατέρα τοῦ Φανουὴλ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσήρ. Αὐτὴ ἦταν πολὺ ἡλικιωμένη. Ἔζησε ἑπτὰ χρόνια μέ τὸν ἄνδρα της μετὰ τὸν γάμο καί τώρα χήρα, ἡλικίας ὀγδόντα τεσσάρων χρονῶν, δὲν ἔφευγε ἀπὸ τὸ ναό, ἀλλὰ λάτρευε τὸ Θεὸ νύχτα καί μέρα μέ νηστείες καί προσευχές. Αὐτὴ παρουσιάστηκε ἐκεῖνη τὴν ὥρα καί δοξολογοῦσε τὸ Θεὸ καί μιλοῦσε γιὰ τὸ παιδί σέ ὅλους, ὅσοι στὴν Ἱερουσαλήμ περίμεναν τὴ λύτρωση.

Ὅταν ἔκαναν ὅλα, ὅσα πρόσταξε ὁ νόμος τοῦ Κυρίου, γύρισαν στὴν Γαλιλαία, στὴν πόλη τους τὴ Ναζαρέτ. Στὸ μεταξύ τὸ παιδί μεγάλωνε καί τὸ πνεῦμα του δυνάμωνε· ἦταν γεμάτος σοφία καί ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἦταν μαζί του. ◻

Αγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἡ χριστιανική ἀγάπη β´

Πῶς γεννιέται στην ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ἀγάπη; Ἡ ἀγάπη εἶναι καρπὸς τῆς ἀρετῆς. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀγάπη, με τὴ σειρά της, γεννάει τὴν ἀρετὴ. Καὶ να πῶς γίνεται αὐτό:

Ὁ ἐνάρετος δὲν προτιμᾷ τὰ χρήματα ἀπὸ τὴν ἀγάπη στό συνάνθρωπό του.

Δέν εἶναι μνησίκακος.

Δέν εἶναι ἄδικος.

Δέν εἶναι κακολόγος.

Ὅλα τὰ ὑπομένει μέ ψυχικὴ γενναιότητα.

Ἀπ' αὐτὰ προέρχεται ἡ ἀγάπη. Τό ὅτι ἀπὸ τὴν ἀρετὴ γεννιέται ἡ ἀγάπη, τό φανερώνουν τὰ λόγια τοῦ Κυρίου: «Ὅταν θά πληθύνει ἡ κακία, θά ψυχρανθεῖ ἡ ἀγάπη» (Ματθ. 24:12). Καί τό ὅτι ἀπὸ τὴν ἀγάπη πάλι γεννιέται ἡ ἀρετὴ, τό φανερώνουν τὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «Ὅποιος ἀγαπᾷ τόν ἄλλο, ἔχει τηρήσει τό σύνολο τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ» (Ρωμ. 13:8).

Ἐνα ἀπὸ τὰ δύο, λοιπόν, ἀπαιτεῖται, ἡ ἀγάπη ἢ ἀρετὴ.

Ὅποιος ἔχει τό ἕνα, ὅπωςδήποτε θά ἔχει καί τό ἄλλο. Καὶ ἀντίθετα: Ὅποιος δέν ἀγαπᾷ, θά κάνει καί τό κακό· καί ὁποιος κάνει τό κακό, δὲν ἀγαπᾷ. Τὴν ἀγάπη ἐπομένως, ἄς προσπαθήσουμε ν' ἀποκτήσουμε, γιατί εἶναι ἕνα φρούριο, πού μᾶς προφυλάσσει ἀπὸ κάθε κακό.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος δὲν εἶπε ἀπλά «ἀγαπᾶτε», ἀλλὰ «ἐπιδιώκετε τὴν ἀγάπη» (Α' Κορ. 14:1), καθὼς ἀπαιτεῖται μεγάλος ἀγώνας γιὰ νά τὴν ἀποκτήσουμε. Ἡ ἀγάπη τρέχει γοργά κι ἐξαφανίζεται, γιατί πολλά πράγματα τοῦ κόσμου τούτου τὴν καταστρέφουν. Ἄς τὴν ἐπιδιώκουμε, ἄς τρέχουμε συνεχῶς ἀπὸ πίσω της, γιὰ νά τὴ συλλάβουμε, πρὶν προφτάσει να μᾶς φύγει.

Ὅποιος ἔχει ἀγάπη, δὲν κάνει κακό στον πλησίον. Ἀφοῦ ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ἐκπλήρωση ὅλων τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἔχει δύο πλεονεκτήματα, τὴν ἀποφυγὴ τοῦ κακοῦ ἀπὸ τὴν μια καὶ τὴν ἐπιτέλεση τοῦ καλοῦ ἀπὸ τὴν ἄλλη.

Ἡ ἀγάπη ἀποτελεῖ χρέος, πού μένει πάντα ἀνεξόφλητο. ▣

Ἀπὸ το βιβλίο "Θέματα ζωῆς Α", Γ. Μ. Παρακλήτου, σελ. 156-7.

Ἡ αγία Ἀγάθη

5 Φεβρουαρίου

Ἡ αγία Ἀγάθη, καταγόταν ἀπὸ τὸ Παλέρμο ἢ τὴν Κατάνη τῆς Σικελίας. Ἐζησε καὶ μεγαλοῦργησε στοὺς χρόνους τοῦ αυτοκράτορα Δέκιου (249 - 251 μ.Χ.). Ἡ οικογένειά της διέθετε τεράστια περιουσία, ἡ δὲ Ἀγία διακρινόταν γιὰ τὴ φυσικὴ τῆς ομορφιά ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ ἦθος, τὶς ἀρετὲς καὶ τὴ μεγάλη τῆς πίστη.

Σε ἡλικία δεκαπέντε ἐτῶν, μένει ὀρφανὴ καὶ μοναδικὴ κληρονόμος τῆς μεγάλης περιουσίας τῶν γονέων της καὶ τότε ἀναδείχθηκε ἡ υπέροχη προσωπικότητά της Ἀγάθης. Ἀγνοώντας τὶς προσκλήσεις καὶ τὶς κολακείες τοῦ κόσμου, διέθεσε ὅλη τῆς τὴν περιουσία σὲ φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς βοηθώντας ὅλους ὅσους εἶχαν ἀνάγκη.

Ὁ Θεὸς ὁμῶς ἔκρινε ὅτι ἡ Ἀγία ἔπρεπε νὰ δοκιμασθεῖ περισσότερο. Ὁ ἑπαρχὸς Κιντιανὸς προσπάθησε χρησιμοποιώντας διάφορα μέσα, νὰ τὴν πείσει νὰ τὸν παντρευθεῖ. Ἡ Ἀγία ὁμῶς ὄχι μόνον ἀρνήθηκε τὴν πίστη της, ἀλλὰ θέλησε νὰ μαρτυρήσῃ γι' αὐτὴν. Υπέμεινε με θαυμαστὴ καρτερικότητα ὅλα τὰ βασανιστήρια καὶ μάλιστα δοξολογώντας τὸν Θεὸ που τὴν ἀξίωσε τῆς τιμῆς τοῦ μαρτυρίου.

Παρέδωσε τὸ πνεῦμα της τὸ 251 μ.Χ. μετὰ ἀπὸ φρικτὰ βασανιστήρια καὶ ἐνῶ βρισκόταν στὴ φυλακὴ, ἔλαβε ἔτσι τὸ στεφάνι τοῦ μαρτυρίου.

Ἡ Σύναξη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης ἐτελεῖτο στὸ Μαρτύριό της, τὸ ὁποῖο βρισκόταν στὸ ἔβδομο τοῦ Βυζαντίου (Σικελία). Τὰ ἱερὰ λείψανά της μεταφέρθηκαν στὴν Κωνσταντινούπολη κατὰ τὴν περίοδο τῶν αυτοκρατόρων Βασιλείου Β' (976 - 1025 μ.Χ.) καὶ Κωνσταντίνου Η' (1025 - 1028 μ.Χ.). ◻

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Ῥόδον εὖσοσμον τῆς παρθενίας, νύμφη ἄφθορος τοῦ Ζωοδότου,
ἀνεδέδειξαι Ἀγαθὴ πανεὐφήμε· τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν γὰρ ποθήσασα,
μαρτυρικῶς ἐν τῷ κόσμῳ διέπρεψας· μάρτυς ἔνδοξε,
λιταῖς σου θεῖαις ἀγάθωνον τοὺς πόθῳ μεγαλύνοντας τοὺς ἄθλους σου.

Ἡ καλή ἀρχή τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς

- Γέροντα, κάποιος νέος πού ἔχει ἀποφασίσει τήν ἔγγαμη ζωή μέ ρώτησε πῶς θά ξεκινήσει σωστά γι’

αὐτήν.

- Κατ’ ἀρχάς νά κοιτάζει νά βρῆ μιά καλή κοπέλα πού νά τόν ἀναπαύει, γιατί καθένας ἀναπαύεται διαφορετικά καί μέ ἄλλον ἄνθρωπο. Νά μήν κοιτάζει νά εἶναι πλούσια καί ὁμορφη, ἀλλά προπάντων ἀπλῆ καί ταπεινή. Πρέπει νά δώσει δηλαδή περισσότερη προσοχή στήν ἐσωτερική ὁμορφιά καί ὄχι στήν ἐξωτερική. Ὅταν ἡ κοπέλα εἶναι θετικός ἄνθρωπος καί προικισμένη μέ ἀνδρισμό, χωρίς νά ἔχει περισσότερο ἀπό ὅ,τι χρειάζεται γυναικεῖο χαρακτήρα, αὐτό πολύ βοηθάει στό νά βρίσκει ὁ ἄνδρας ἀμέσως κατανόηση καί νά μήν πονοκεφαλιάζει. Ἄν ἔχει καί φόβο Θεοῦ, ἔχει ταπείνωση, τότε μποροῦν νά πιαστοῦν χέρι-χέρι καί νά περάσουν τό κακό ρεῦμα τοῦ κόσμου.

Ἄν ὁ νέος σκέφτεται κάποια κοπέλα σοβαρά γιά σύζυγο, νομίζω, καλύτερα εἶναι πρῶτα νά τό κάνει γνωστό μέ κάποιο συγγενικό του πρόσωπο στούς γονεῖς της καί κατόπιν νά τό συζητήσει καί ὁ ἴδιος μαζί τους καί μέ τήν κοπέλα. Στή συνέχεια, ἂν δώσουν λόγο καί κάνουν ἀρραβῶνες—καλό εἶναι ὁ ἀρραβῶνας νά μή διαρκεῖ πολύ -, νά προσπαθήσει, στό διάστημα πού θά μεσολαβήσει μέχρι τό γάμο, νά βλέπει τήν κοπέλα σάν ἀδελφή του καί νά τήν σέβεται. Ἄν ἀγωνισθοῦν καί οἱ δύο φιλότιμα νά διατηρήσουν τήν παρθενία τους, τότε στό Μυστήριο τοῦ γάμου, ὅταν τούς στεφανώσει ὁ ἱερέας, θά λάβουν πλούσια τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ. Γιατί, ὅπως λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, τά στέφανα εἶναι σύμβολα τῆς νίκης κατά τῆς ἡδονῆς.

Στήν συνέχεια, ὅσο μποροῦν νά καλλιεργήσουν τήν ἀρετή τῆς ἀγάπης, γιά νά μένουν ἐνωμένοι πάντοτε οἱ δύο καί νά μένει μαζί τους καί ὁ Τρίτος, ὁ Γλυκύτατος Χριστός μας.

Φυσικά στήν ἀρχή, ὥσπου νά τακτοποιηθοῦν καί νά γνωρισθοῦν καλά, μπορεῖ νά ἔχουν κάποιες δυσκολίες. Ἔτσι συμβαίνει σέ κάθε ἀρχή. Νά, προχθές εἶδα ἕνα πουλάκι. Μόλις εἶχε βγεῖ νά βρῆ τήν τροφή του καί πετοῦσε ἴσα μέ μιά σπιθαμή πάνω ἀπό τό ἔδαφος. Δέν ἤξερε τό καημένο νά πιάνει εὐκολα τά ζωύγια καί ἔκανε μιά ὥρα γιά νά πιάσει κανένα ἔντομο νά φάει. Καθώς τό κοίταζα, συλλογιζόμουν πῶς κάθε ἀρχή εἶναι δύσκολη. Ὁ φοιτητής, ὅταν πάρει τό πτυχίο του καί ἀρχίσει νά ἐργάζεται, στήν ἀρχή δυσκολεύεται. Ὁ δόκιμος στό μοναστήρι στήν ἀρχή ἔχει καί αὐτός δυσκολίες. Καί ὁ νέος, ὅταν παντρευτῆ, στήν ἀρχή συναντᾶ δυσκολίες. □

ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΗ ΤΑΞΗ Β΄

Από τό προηγούμενο τεύχος τῆς «ΕΝΟΡΙΑΣ» ἀρχίσαμε νά περιγράψουμε τήν συμπεριφορά τοῦ πιστοῦ στήν πνευματική καί λατρευτική του ζωή. Εἶναι ἀπαραίτητο νά γνωρίζουμε βασικά πράγματα, διότι αὐτά μᾶς βοηθοῦν νά σεβόμαστε τόν Θεόν, νά σεβόμαστε τόν ἑαυτό μας καί ἔτσι νά γινόμαστε μαγνήτες γιά τήν χάρη τοῦ Θεοῦ. Συνεχίζουμε σήμερα μέ

τήν ἐμφάνιση—τήν ἀμφίεση— τήν ὁποία χρησιμοποιοῦμε γιά νά μποῦμε στό Ναό τοῦ Θεοῦ

(ἀντιγράφοντας ἀπό τό βιβλίο «Λατρευτικό ἐγχειρίδιο» τοῦ πρεσβ. Γεωργίου Κουγιουμτζόγλου, σ.σ. 253-4).

Ἡ ἀμφίεση (τό ντύσιμο)

Δέν μπαίνουμε στούς Ναούς μέ ὁποιοδήποτε ντύσιμο ἢ μέ τό ντύσιμο τῆς ὥρας ἐκείνης πού βρεθήκαμε μπροστά στό Ναό. Ἡ ἀκατάλληλη ἐνδυμασία δέν δείχνει σεβασμό οὔτε ἐκτίμηση, ἀλλά μᾶλλον περιφρόνηση. Ἐάν κανεῖς δέν τό νοιώθει αὐτό καί ἔχει ἀντίθετη ἄποψη, πρέπει νά γνωρίζει ὅτι τήν ἐνδυμασία δέν τήν καθορίζουν οἱ επισκέπτες, ἀλλά ὁ Οἰκοδεσπότης. Αὐτό συμβαίνει ὄχι μόνο στήν Ἐκκλησία, ἀλλά καί στήν καθημερινή ζωή καί πράξη. Ἐάν λοιπόν ἔτσι ἔχουν τά πράγματα, τί ὄφελος θά ἀποκομίσουμε ἀπό τίς προσευχές μας, ἐάν μέ ἀκατάλληλο ντύσιμο μποῦμε στό Ναό;

Ο Θεός βέβαια δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό τόν τρόπο τῆς ἀμφίεσής μας, διότι ἐνδιαφέρεται γιά τήν ἐσωτερική κατάσταση τῆς ψυχῆς μας, ἀλλά ἐμεῖς ἔχουμε ἀνάγκη καί πρέπει νά παρουσιαστοῦμε μέ τρόπο πού δείχνει τό σεβασμό πού κατά βάθος ἔχουμε: καί πρὸς τόν Ἱερό χῶρο καί πρὸς τό Θεό.

Μπαίνουμε μέ ὁποιοδήποτε ντύσιμο, (π.χ. μέ κοντό παντελόνι), στό γραφεῖο τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ Στρατηγοῦ, γιά νά ζητήσουμε κάποια προσωπική ἐξυπηρέτηση;

Μερικές μάλιστα γυναῖκες μπαίνουν στούς Ἱερούς Ναούς μέ παντελόνια, μέ ἐξώπλατα, ἀμάνικα φορέματα ἢ σοῦπερ μίνι φοῦστες καί ἔχουν σκοπό νά κοινωνήσουν ἢ νά ἐξομολογηθοῦν. Ἐφ' ὅσον ἡ Ἐκκλησία, βάσει τῆς Ἁγίας Γραφῆς, δέν δέχεται αὐτή τήν ἀμφίεση, γιατί ἐσύ

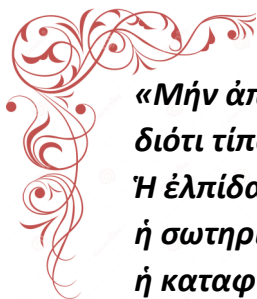
Γιατί θέλεις νά σκανδαλίζεις μέ τήν ἀμφίεσή σου τόν κόσμο; Δέν ἔχεις τόσες καί τόσες ἐνδυμασίες γιά τίς διάφορες ὥρες καί ἐποχές τοῦ ἔτους; **Κάνε καί μία ἢ δύο φορεσιές γιά τόν Χριστό καί τήν Παναγία! Ἀξίζει τόν κόπο καί θά ἔχεις καί εὐλογίες!**

Ἐάν πάντως θελήσεις ἀπό ἐσωτερική ἀνάγκη νά μπεῖς στό Ναό νά προσευχηθεῖς μέ ἀκατάλληλο ντύσιμο, μήν μπαίνεις μέσα στόν κυρίως Ναό. Σταμάτα στόν πρόναο ἢ Νάρθηκα. Ἄναψε τό κερί σου κάνε ἐκεῖ τήν προσευχή σου καί ὁ Θεός, πού βλέπει τήν ἐσωτερική σου διάθεση, τό σεβασμό σου αὐτό, ἀλλά καί τήν ἀνάγκη σου, θά σέ ἀκούσει καί θ' ἀνταποκριθεῖ περισσότερο στά αἰτήματά σου.

Ὅταν πρόκειται νά κάνουμε κάποιο ταξίδι, σκεπτόμαστε τί θά συναντήσουμε κατά τή διάρκειά του καί ἀνάλογα προετοιμαζόμαστε. Ὅταν πρόκειται νά πᾶμε στά βουνά, λέμε: Μπορεῖ νά βροῦμε χιόνια, ἄς πάρουμε ἀλυσίδες γιά τό αὐτοκίνητο καί τά σκί μας. Γιά τή θάλασσα παίρνουμε μαγιό γιά μπάνιο, ὀμπρέλα γιά πιθανή βροχή κλπ.

Ἔτσι ἀκριβῶς ἄς λέμε:

Μπορεῖ νά πᾶμε σέ κάποια Ἐκκλησία ἢ Μοναστήρι, ἄς πάρουμε μαζί μας καί ἀνάλογο ντύσιμο! Ὅποτε δέν βρισκόμαστε σέ δύσκολη θέση ὅταν κατέβουμε γιά προσκύνημα! Συγχρόνως, ἡ πρόνοιά μας αὐτή γιά σεβασμό τῶν ἱερῶν αὐτῶν χώρων μᾶς προσθέτει εὐλογία καί ὅπωςδήποτε προστασία ἀπό ἀτυχήματα ἢ ἄλλες ποικίλες κακοτοπιές.

**«Μὴν ἀπομακρύνεσαι ἀπό τήν Ἐκκλησία
διότι τίποτε δέν εἶναι ἰσχυρότερό της.
Ἡ ἐλπίδα σου νά εἶναι ἡ Ἐκκλησία,
ἡ σωτηρία σου ἡ Ἐκκλησία,
ἡ καταφυγή σου ἡ Ἐκκλησία.
Εἶναι πιό ὑψηλή ἀπό τοὺς οὐρανοὺς
καί πιό μεγαλύτερη ἀπό τήν γῆ.**

Ποτέ δέν γηράζει.

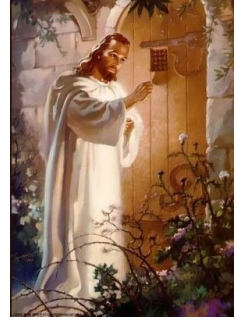
Πάντοτε ἀκμάζει ! ».

(ἅγ. Ἰωάννης Χρυσόστομος)

«Ἄν ὁ Χριστός...»

Ἄν ὁ Χριστός χτυπήσει τὴν πόρτα σας, θὰ τὸν ἀνα-
γνωρίσετε;

**Θὰ ἔρθει ἴσως σάν ἄλλοτε φτωχός κι ἀποδιωγμένος.
Σάν ἓνας ἐργάτης, σάν ἓνας ἄεργος ἢ ἓνας ἀπεργός...
Μπορεῖ ἀκόμη νά εἶναι πρόσφυγας,
ἓνας ἀπό τὰ δεκαπέντε ἑκατομμύρια προσφύγων
μέ κάποιο διαβατήριο τοῦ Ο.Η.Ε. στό χέρι·**

...Ἄν ὁ Χριστός χτυπήσει αὔριο τὴν πόρτα σας θὰ Τὸν ἀναγνωρίσετε;»

Αὐτό τό ἐρώτημα θέτει σέ ἓνα ἀπό τὰ βιβλία του ὁ μέγας ἀνθρωπι-
στής τοῦ περασμένου αἰώνα καί φίλος τῶν λεπτῶν ὄλου τοῦ κόσμου
Ραούλ Φολερῶ. Ἕνα ἐρώτημα οὐσίας, σύγχρονο, καυτό, μέ ἔντονο προ-
βληματισμό, πού ἀπευθύνεται σέ ὄλους τούς ἀνθρώπους τοῦ πλανήτη
μας καί, φυσικά, ιδιαίτερα σ' ἐμᾶς τούς Χριστιανούς.

Ο Ακαδημαϊκός καί ἱεραπόστολος Ραούλ Φολερῶ γεννήθηκε στή Νεβέρ
τῆς Γαλλίας τό 1903. Σπούδασε νομικά. Ἀσχολήθηκε μέ τό Γαλλικό Θέατρο, τή
συγγραφή θεατρικῶν ἔργων καί τήν ποίηση. Στήν ἡλικία τῶν 25 ἐτῶν σέ κά-
ποιο ταξίδι του στήν Ἀφρική, γνώρισε τούς χανσενικούς (λεπρούς). Ἀπό τότε
διαπιστώνοντας πῶς οἱ λεπροὶ ἀποτελοῦν τήν πιό “θλιβερή μειονότητα”,
ἀποφάσισε νά ἀφιερῶσει ὅλη τήν ὑπόλοιπη ζωή του γιά τήν κοινωνική ἀπο-
κατάσταση τῶν 15.000.000 ἀνθρώπων, πού ἡ ἄγνοια, ὁ ἐγωϊσμός καί ἡ δει-
λία μας τούς ἔκαναν λεπρούς. Ἐκανε πενήντα φορές τό γύρο τῆς γῆς, ξε-
σηκώνοντας λαούς καί ἔθνη γιά μιά καινούρια ἀντιμετώπιση τῆς ἀσθέ-
νειας, πού ὀνομαζόταν λέπρα καί γιά τήν ὁποία ὑπῆρχε γιαιτρεία!

Ἀπό τὰ χρήματα πού μάζευε ἀγόραζε, ἐκτός ἀπό τρόφιμα, φάρμακα
πού τὰ πήγαινε ὁ ἴδιος στους ἀγαπημένους του λεπρούς σέ ὄλο τόν κό-
σμο. Ταξίδεψε καί στίς πέντε Ἡπείρους. Ἐπισκέφθηκε, μέ τήν ἀφιερωμένη
σύζυγό του, Λεπροκομεῖα, εὐεργέτησε ἢ παρηγόρησε πονεμένους ἀνθρώ-
πους καί ἔσφιξε πληγωμένα χέρια λεπτῶν... Κάθισε πολλές φορές στό ἴδιο
τραπέζι καί ἔφαγε μαζί τους—τρώγοντας καί μέ τό ἴδιο κουτάλι, γιά νά
νιώσουν οἱ ἀνθρωποὶ αὐτοὶ τήν ἀποδοχή του.

Ο Ραούλ Φολερῶ πέθανε στίς 6 Δεκεμβρίου τοῦ 1977. Ἀναρωτιόταν
πάντα: **πότε θὰ ἀρχίσουμε νά εἶμαστε πραγ-
ματικοὶ χριστιανοί.**

**Ἴσως γιατί ἔβλεπε ἀνθρώπους νά σκέ-
πτονται πιό πολύ τόν ἑαυτό τους καί ὄχι
τούς ἄλλους!... ❑**

« Η Ε Ν Ο Ρ Ι Α Μ Α Σ »
ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
Lagja “ 11 Janari ”